

Czy zaburzenia mowy mają wpływ na naukę czytania i pisania?

Tak, zaburzenia te mają istotny wpływ na naukę czytania i pisania. W procesie nabywania umiejętności czytania i pisania ważną rolę odgrywa prawidłowy rozwój mowy dziecka. Czytanie, pisanie i mówienie są bowiem formami porozumiewania się. Prawidłowa wymowa głosek, ich słuchowe wyodrębnianie z całości wyrazu, identyfikacja i różnicowanie (słuch fonemowy) są podstawą do kształtowania się analizy i syntezy słuchowej, czyli procesów niezbędnych do nabywania umiejętności czytania i pisania.

Analiza słuchowa to umiejętność dzielenia zdań na słowa, słów na sylaby i głoski, zaś synteza słuchowa to umiejętność składania zdań z wyrazów, słów z sylab lub głosek. Umiejętność analizy słuchowej jest podstawą pisania; żeby zapisać wyrazy trzeba umieć wydzielać ze zdań wyrazy, a z wyrazów sylaby i głoski. Umiejętność syntezy słuchowej jest podstawą czytania; aby przeczytać wyrazy trzeba umieć złożyć słowa z sylab i głosek.

Tak więc analiza i synteza słuchowa warunkują mechanizm czytania i pisania. Natomiast prawidłowo wykształcony słuch fonemowy umożliwia prawidłową wymowę, wychwytywanie różnic między słowami, które podobnie brzmią, ale mają inne znaczenie (np. bąk-pąk, półka-bułka, koza-kosa). Sprawny słuch fonemowy pozwala mowie wykształcić się w sposób prawidłowy.

Wszelkie nieprawidłowości, zakłócenia w sferze percepcji słuchowej, wymienione powyżej, są zjawiskiem niepokojącym i wymagają ćwiczeń. Ponadto do niekorzystnych zjawisk mających wpływ na naukę czytania i pisania należą: liczne agramatyzmy, trudności w wypowiedziach ustnych, ubogi zasób słownictwa, problemy z zapamiętywaniem słów, wierszyków, materiału uszeregowanego w serie i sekwencje, takiego jak nazwy dni tygodnia, pór roku. Zaburzenia mowy, występujące we wczesnym dzieciństwie, są jednym z częstych symptomów specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu, czyli trudności o charakterze dyslektycznym.